

[Finansministeren.]

ærede Medlem var Medlem, under Finansminister Brandes's Ledelse og med Støtte fra Socialdemokratiet, blev denne Formueskat sat op, men kun til 160 Kr., efter mit Forslag vil denne Formue, forudsat en normal Afkastning af 5 pCt., komme til at svare 172 Kr. Det ærede Medlem vil se, at Grænserne er flyttet opefter ogsaa efter mit Forslag. Endnu tydeligere bliver dette, hvis vi tager en Formue paa 500 000 Kr.; efter Loven af 1912 skulde den svare 625 Kr., efter den af det radikale Ministerium gennemførte Lov af 1915 1 075 Kr., efter mit Forslag her 2 022 Kr., altsaa en Skat, som ligger næsten dobbelt saa højt som den, det radikale Ministerium den Gang gennemførte. Og tager vi en Formue paa 1 Mill. Kr., svarede den efter Loven af 1912 1 250 Kr., efter den af Brandes i 1915 gennemførte Lov 2 500 Kr., efter mit Forslag her 5 272 Kr. Det ærede Medlem vil altsaa se, at jeg er kommet endog meget betydeligt op over den Skat, der blev gennemført af det radikale Ministerium. Men senere er det ganske rigtigt, at vi er kommet ind paa ganske ekstraordinære Beskatningsformer; hvor ekstraordinært og krisebestemt det hele var, viser jo den uhyre meget større Vækst af Formueskatten end af Indkomstskatten; jeg gjorde opmærksom paa det allerede ved Lovforslagets Fremsættelse, men skal gentage det her. For en Formue paa 100 000 Kr., forudsat en Afkastning paa 5 pCt., er Indkomstskatten steget med 12 pCt., Formueskatten med 187 pCt., og for Millionformuen er Indkomstskatten fordoblet, men Formueskatten 8—9-doblet. Dette alene viser, at man kan ikke blive staaende ved en Formindskelse af Skatten for Formuer med ingen eller meget ringe Afkastning, der maa ogsaa gives nogen Lettelse for Formuer med normal Afkastning, ellers naar man ikke det, der skulde være Hovedformaalet, nemlig at gøre Danmark til et Land, hvor ikke blot døende og svindende Formuer kan leve, men hvor ogsaa Formuer med normal Afkastning kan være tjent med at virke, men Dimensionerne er fuldkommen forrykkede i de ærede Medlemmer, de Herrer P. Munchs og Borgbjergs Bevidsthed. De taler, som om der var Tale om at stille Formuerne særlig gunstigt her i Forhold til andre Lande. Tværtimod, vi vil ogsaa efter dette Forslag være i Formuebeskatningens øverste Kant, europæisk set, naar jeg ser bort fra Norge, der lever under ganske ekstraordinære Forhold i saa Henseende. Men vi vil ganske vist ikke som nu være himmelhøjt derover.

Der er en vis Analogi i den Maade, man behandler et Forslag som dette, og den Maade, hvorpaa man behandlede Regeringens Nedskaeringsforslag overfor de sociale Love. Man raabte overfor disse op, som om vi her i Danmark viste et stort Barbari mod de gamle, de syge, de arbejdsløse, mod Invaliderne, og dog er det jo en uimodsigelig Sandhed, som ogsaa flere Gange er fremhævet, og som de ærede Medlemmer ikke har forsøgt at benægte og heller ikke kan benægte, at selv efter disse Nedskaeringslove har Danmark blandt alle Lande den sociale Lovgivning, der giver de vedkommende trængende mest, og ligesaa vil, som nævnt, vor Formueskat, selv om den bliver væsentlig nedskaaret, dog være oppe blandt de højeste i Europa.

Jeg gentager det, fordi det er min Pligt at gentage det, men jeg tror ikke, det gør noget synderligt Indtryk paa de ærede Medlemmer, der en Gang har sat sig i Hovedet, at vi skal være dette lille velsignede Slaraffenland, hvor vi giver meget mere i Understøttelser end noget andet Sted i Verden og samtidig bortskræmmer eller bortjager Formuerne eller lader dem mere eller mindre hurtigt opspises, i hvert Fald for de større Formuers Vedkommende. Det er dog to Ting, der ikke i Længden kan følges ad — og det vil ærede Medlemmer ogsaa komme til at erfare — at behandle Landets Kapital paa den Maade og alligevel have de sociale Udgifter oppe i den Højde, vi har.

Det ærede Medlem Hr. P. Munch vilde sætte andre Landes Indkomstskat op mod vor og mente, at deri laa for de andre Landes Vedkommende en Kompensation, fordi de havde en lavere Formueskat, men det er absolut ikke rigtigt. Jeg har paavist, at vor Indkomstskat, europæisk set, ikke er abnormt høj, men den ligger alligevel oppe ved de højeste, om end der enkelte Steder kan være nogen Overskridelse. Naar det synes, som der er en betydelig Overskridelse i Tyskland, maa det dog her ikke glemmes, at den tyske Indkomstskat ikke alene er bestemt for Riget, men ogsaa for Staterne og Kommunerne. Skulde man sammenligne, maatte vi tage Kommunernes Formue- og Lejlighedsskat med. Nej, Forholdet er dette, at vor Indkomstskat er over en Bank en lignende som i andre Lande med Formueskat, men vor Formueskat meget væsentlig højere.

Det ærede Medlem vilde mene, at store Indkomster altid betød store Formuer, saaledes at der i de høje Indkomstskatter